

નં. ૭૪ સાઈં કહા નરસુ આપનારની ગતિ

મરી નરકમાં નિસર્પા, પડ્યા બહુધા માર.
પટકથો પત્થર ઉપરે, ઉપર ખડગ પ્રહાર.
વિધ્યુ' એતું કાળવું; કરતો શૌર ખકૌર.
સાંભળી આકંઠન એહતું; મારે માર પરમાધારી

ચકોર

“વિશ્વાસઘાતી મહાપાપી” બંબને વિશ્વાસ આપી સાઈં દેખાડી નરસુ આપનારને ત્યાં નરકાવાસમાં પરમાધારી એ પત્થર ઉપર પટકે છે. અને ઉપરથી ખડગનો પ્રહાર કરે છે. એના પેટમાં ફરસી લોંકી દ્યે છે. વિવિધ પ્રકારની પ્રતાડનાવડે રીખાવે છે.

સરસ વસ્તુ દેખાડીને; કપટ કરે દિન રાત.

પરભવમાં યમદૂતની, ખાય ઘણેરી લાત.

આરંભ પરિગ્રહ વળ્લયાણુ નિવ્વહર્ષ અમ્હ ન કુટુમ્બે
ઈય ભણિયં જસસ કએ આણુસુ તં હુહ વિલાગત્થં ॥ ૧૩૯ ॥

—શ્રી ભવ ભાવના

આરંભ અને પરિગ્રહ વિના અમારા કુટુમ્બને નિર્વાહ ન થઈ શકે! આમ ઝોલતાં-ઝોલતાં જે કુટુમ્બને માટે તેં પાપ ઉપાર્જન કર્યું—તે પાપ ભોગવવાને માટે હવે તું તારા કુટુમ્બને ઝોલાવ.

પાપ કરી ધન જોડીયું, ખાશે સહુ પરિવાર.

પાપ તણું હુખ તું સહીશરે, સગાંન લેશે લગાર રે
પ્રાણી! લોભ કપટને. છાડીને રે સુતો કેમ હવે જાગ

નં. ૭૫ થાપણુ ઝોળવનાર

ફૂંડ કપટ કરી ઝોળવી; પર થાપણુ ધન રાશ.
દંઈ વિશ્વાસને વંચીએ; ઉપર પાડ્યા ધ્રાસ,
ગરીબ બિચારા બાપડા; ભાંગી સઘળી આશ,
પર થાપણુના થર કર્યો, પાપે કમાણો રાશ,
માણસ માણસના વિશ્વાસ ઉપર પોતાની સર્વ સમ્પત્તિ
ને આપી દે છે. તેને વિના લખાણે; વિના વ્યાજે
પોતાની પુંજ માત્ર ભરોસા ઉપર આપવામાં આવે છે
ત્યારે તે વિશ્વાસનો ઘાત કરી બધું દખાવી દ્યે છે, આવા
માણસો મનુષ્યતા માટે કલંક સ્વરૂપ છે.

થાપણુ ઝોળવનાર થાવરચંદ

મોટી દુકાન, મોટો ધંધો, અને દેખાવમાં સારા,
બેટલે દરેક માણસ વિશ્વાસ કરી દ્યે તેવા.

પોપટભાઈ પટેલ શ્રદ્ધાળુ માણસ અને થાવરચંદભાઈ
આથે પ્રતિદિન મળવાનું હોય એટલે પાંચ હજારની પુંજ
વિના લખાણુ વિશ્વાસ ઉપર થાવરચંદભાઈને આપી દીધી.

ત્રણ વર્ષ પછી પોપટભાઈ પટેલ પાંચ હજાર રૂપિયા
લેવા ગયા ત્યારે થાપણુ ઝોળવનાર થાવરચંદ જવાબ આપે
છે; કયા રૂપેયા અને મને તમે ક્યારે આપેલા? બધું
ખોટું. જાઓ જાઓ મારી પાસે તમારા કેઈ રૂપિયા

પોપટભાઈ પુરાવા વગરના નિરાશ થઈ ઘેર આવે
અંદરે ગળામાં કેન્સર થયું. અને તે રોગથી
પામી દુર્ગતિ પામ્યો,

નં. ૭૬ થાપણ ઓળવનારની ગતિ

અનરથ કર્મ જ આહરી, સહે નરકનો ત્રાસ.
જઈ નરકમાં ઉપન્થો, સર્પો વળગ્યા તાસ.
ડંખ ઉપર ડંખ મારીયા, ફેાલ્યું સઘલું અંગ.
ઝેર ઝેર વ્યાપી ગયું; સહ્યા કર્મના જંગ.

ત્યાં નરકવાસમાં પરમાધામીઓ સર્પતું રૂપ કરી ડંખ
મારે છે, સાડું શરીર ઝેરથી વ્યાપ્ત થઈ બન્ય છે. તે
પરમાધામી ક્યારેક વિવશ થઈ ડંખથી રડાવે છે, રીળા
છે, અને ત્રાસ આપે છે.

પરતું થાપણ ઓળવનાર હિંસાનો ભાગીદાર થાય
છે. શાસ્ત્રકાર કહે છે.

થાપણ ઓળવી પરતણુંજી, થઈ બેઠો ધનવાન.
કળપે કળ કળ આતમાજી, ભૂલ્યો પરલવતું ભાન.

થાપણની સજ્જા

ધારિજઈ અંતો જલનિહીવ કલ્લોલભિન્ન કુલસેવો!

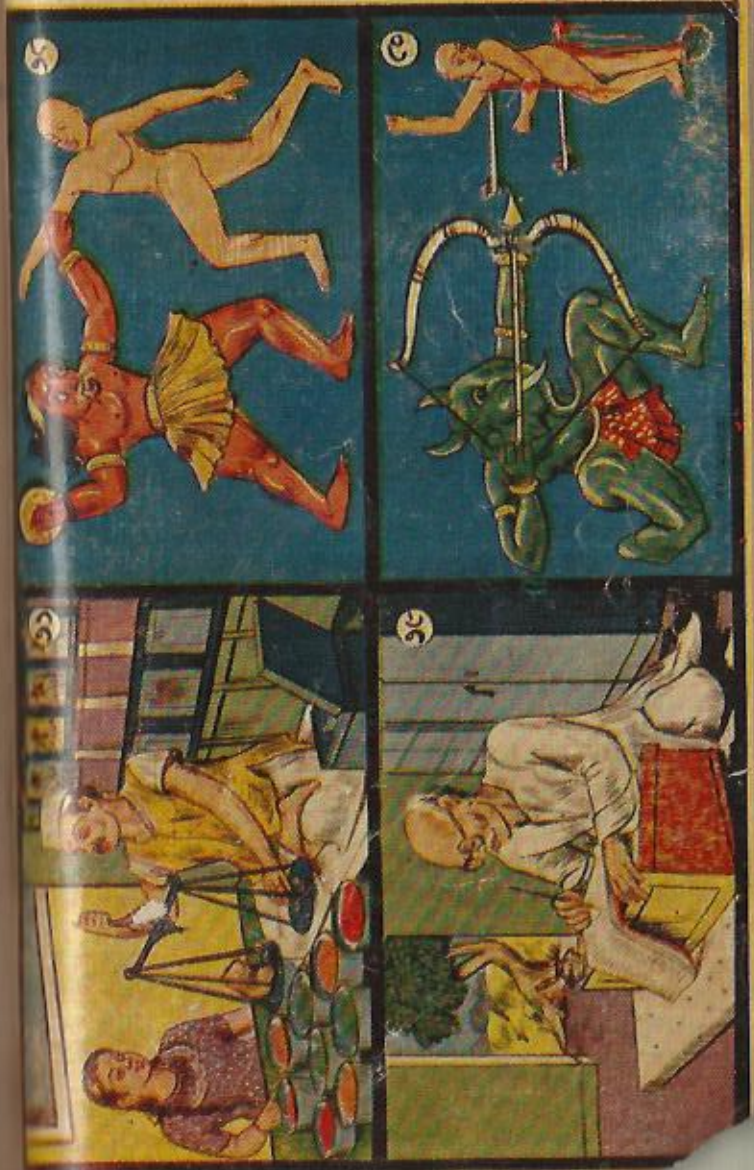
ન હુ અન્નજન્મ નિમ્મિય સુહાસુહો દેવ પરિણામો ॥ ૧૭૦ ॥

શ્રી ભવ ભાવના

તરંગોથી પર્વતને ભેદનારા મોટા સમુદ્રને રોકી શકાય
છે, પણ અન્ય જન્મમાં કરેલા શુભાશુભ કર્મના પરિણામને
ખરેખર રોકી શકાતા નથી.

માણસના શરીરમાં ૧૦ પ્રાણ છે. પણ ખેસો ૧૧મા
મા : સમાન છે જે પરની સમ્પત્તિ ઓળવનાર જીવ નરકમાં
તું તા હુખો અનુભવે છે.

પાશ્ય અથવા કોઈ પણ ખીબ જીવની લક્ષ્મી હરણ
ચાપ સ પ્રાણ હરણ કરવા જેવું છે. માટે પરમા
પ્રાણી ! માનવું.

નં. ૭૭ ઓછુ આપનાર

ઓછુ જોખી આપતો, પૈસા સુકી પાસ.
 છેતરવું તે આપણું, જુગ કમાવી રાશ.
 નીતિ અનીતિ ન ઓળખી; વધી ધનની ખ્યાસ
 સર્વસ્વ એને માનતે, ધન છે મારી પાસ
 શાહકને વાતોમાં લગાડી, છેતરપીંડી કરે અને ઓછું
 તોલી આપે. અને પોતે મનમાં પ્રસન્ન થઇ પોતાની બુધ્ધી-
 મત્તા માને.

આ છે મહેતાલ

શેઠ જુથ થઇ મહેતાલને ધન્યવાદ આપે એટલે
 મહેતાલ કુલીને કુળે થઇ નય, માણસોની નજર બચાવી કાઠે
 કમાવી છે, સારા (આજો) દિવસ જડેનેને છેતરે, બાજકોને
 ઓછુ આપે, અને પોતે શેઠ સામે પોતાની હોશીયારી દેખાડે.
 લાભ તો શેઠને મળે પણ પાપના પોટલા મહેતાલએ
 માથાં, પાપોહયથી શરીરમાં રક્તદોષ થયો, કોઠના ચિન્હો
 પડ્યાં, શેઠે પણ કાઠી મુક્યા હવે મહેતાલ બીખ માગે છે.
 જોયું આ છે મહેતાલ, પાપનો પરિપાક મહેતાલને
 માગવો પડ્યો, ભયંકર શરીરના વ્યાધિથી મહેતાલ
 શરીરને અધોગતિ પામ્યા. પરપોષણ (ખીન) માટે ઘોર કર્મો
 શરી આત્મા નરકગામી થાય છે, એમ નાણી ન્યાય પૂર્વક
 આપાર કરવે;

નં. ૭૮ ઓછું આપવાનું રૂળ

પણ પટકાણો નરકમાં, ફટકા પડ્યા તાસ.
ભારે મારી મુદ્ગરે; લીધો બહુધો ત્રાસ.
પરમાધામીએ પટકીયો, માર્યું મુદ્ગર તાજ.
નહિ કરૂં-નહી કરૂં કહે, કોણુ ! છોડાવે આજ.

ત્યાં નરકાવાસમાં પરમાધામીએ મુદ્ગર લઈ મારે છે અને ભયંકર રૂપ વિકૃત્વીં ઓછું આપનારને ધીવડાવે છે ત્યાં માપ તોલમાં ઘટાડો કરનારાઓની મહા ખરાબી થાય છે, લોકો પાસેથી જ્યારે પોતાનો હક્ક માપીને લે ત્યારે તે પુણ્ય ભરી લે છે અને જ્યારે તેમને માપીને અથવા તોલને આપે ત્યારે એ ઓછું આપે છે.

—કુર્માન શરીર ભાગ ૩૦ મો
તત્થવિ પડંત પવ્વય સિલાસમૂહેણુ દલિયસવ્વંગા ।
અર્ધં કરૂણુ કંદંતા પરપટપિઠ્ઠવ કીરંતિ ॥ ૧૫૬ ॥

—શ્રી ભવ ભાવના

ત્યાં નરકાવાસમાં પડતી પર્વતની શીલાઓના સમૂહમાં સર્વઅંગ ભાંગી જવાથી અતિકરૂણુ વિલાપ કરતા તેમને પાપડના ઢોટ જેવા કરવામાં આવે છે.

નં. ૭૯ ખોટા નામા લખનાર

પાપે જોસો મેળવ્યો, ઘણું સમગ્યું ગાત.
રાજનામા ખોટા માંડીયા, ધુતિ માનવ બત.
ગરીબ અભણ અજ્ઞાની સમ, સમજે નહિ લગાર.
ધનને લઈ આ લોભીઓ કરે પાપનું ભાર.

અભણ ખેડુત અથવા વિશ્વાસવાળા માણસોને છેતરી ખોટા ચોપડા લખી ખુશી થાય છે, અને તેથી ભેગી કરેલ ખમીથી સુખ માણે છે,

જેવું ધન તેવું મન

ખેડુતોમાં લેણુ દેણુ કરનાર વગતાલ ગામડાના મારા. ખેડુતો બિચારા ગરીબ એટલે તેમને પુછ્યા સિવાય કામ ન કરી શકે, ખાર માસ પસીનાની કમાણી મારા વગતાલ આવે અને ખોટા ચોપડા દેખાડી બધું લઈ બન્ય,

વર્ષ સાચુ હતું; અન્ન ખુબ થયું; માણસો હિસાબ રવા ગયા; શેઠે ચોપડા ખોટા અને તેથી ચારગણા પોસા ખીનાખ્યા અને ખેડુતોની અંગૂઠા નિસાની લઈ લીધી. મામ જીવનભર અન્યના લોહીની કમાણી કરી જે ધન મેળવ્યું હતું તેથી મોટી ઝિલ્ડીગ બનાવી. જે ધન હક્ક મારતું હોય તે ક્યારે પણ ન ટકી શકે-જેવું ધન તેવું મન પાપનો ઘડો ભરાણો અને અતિવૃષ્ટીના પ્રકારથી ઝિલ્ડીગ ભાગીને ભુકકો થઈ ગયું જે ધન આન્યું તે માર્ગે જે શેઠ જેવાના તેવા રહ્યા અંતે મરીને ડુર્ગતિ પામ્યા

નં. ૮૦ ખોટાનામા લખવાનું કાવ્ય

જઈ નરકમાં ઉપન્યો, તીરે મારે આરોપાર.
પરમાધામી ભેર થી, છોડે તીર અપાર,
તીર ચપો ચપ ચાંપીયા, રક્તની ઉછળે ધાર,
અંગ વિધ્યાં લોભી તણ્યાં, ન કરે દયાલગાર.

પરમાધામીઓએ તીક્ષ્ણ તીરે વડે સારૂ અંગ ચાલ
ણીની જેમ છેદી નાખ્યું અને પરમાધામીઓ ઉપરથી ત્રાસ
આપી શીખાવે છે. રૂઢિરની ધારા વહે છે તે વખતે છવ્વે
ઘણો ગભરાય છે. પણ ખોટા નામા લખી એકના આ
કરી પરને જે કિલામના (દુઃખ) આપી તેનું ક્ષણ લોગણ
સિવાય છુટકો નથી.

નરકગતો કુન્તાશ્લેષકરપત્રશિરઃપાટનશૂલારોપણુ-કુન્તા
પાકાસિ પત્રવનકૃતકર્ણનાસાદિષ્ટેદં કદમ્બવાલુકાપથગમના
દિષ્ટપમનેકપ્રકારં દુઃખમેવ નિરન્તરમ્, નાક્ષિનિમીલનમા
મપિ તત્ર સુખમ્ ।

નરકગતિમાં ભાલાના અગ્રભાગથી લેદાવું, કરવતા
મસ્તકને વિદારવું. શૂળી પર આરોપણુ કરવું, કુંભિમા
પકાવવું, અસિપત્ર વન વડે કર્ણ નાસિકા વિગેરેનો કા
થવો, કદમ્બ પુષ્પાકાર રેતીના માર્ગે ચાલવું વિગેરે અને
પ્રકારનું નિરંતર દુઃખ છે. આંખનાં પલકારા જેટલા
સમયમાં પણ ત્યાં સુખ નથી.

—શ્રી નન્દીસૂત્ર-મલયગિરિશૃ-પુત્રિ

